

ПРАВДА

Независимъ общественъ вестникъ

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

Издателъ — Н. Бобевъ.

Писма, пари и др. се адресиратъ:
Администрация в „Правда“ — Плевенъ.
Абонаментна цѣна 4 лева годишно.
странство 8 лева.

— Единъ брой 10 стотинки —

За обявления по споразумение.

Отъ 1 мартъ т. г. се установява въ гр. Плевенъ Старо загорския АДВОКАТЪ

Цоню Я. Бръшляновъ

Защищава дѣла прѣдъ всички сѣдилища.

Писалище срѣцу паметника
4 — 4

ПРОДАВА СЕ нива — 53 декара въ мѣстността „Кайлъка“, надъ Карчовата воденица.

2 — 4 споразумение — редакцията

ПРОДАВА СЕ ново лозе — 3 1/2 декара — 2,000 главини въ мѣстността „Карамджелъка“.

За споразумение при Антонъ Янчевъ — бакалинъ.
2 — 2

Продава се Дворно мѣсто отъ 300 кв. метра на хлѣбъ и угариенно мѣсто.

2 — 3 Споразумение — редакцията.

Нуждно е внимание!

Отъ какъ стана известна датата за законодателнитѣ избори, ний сме постоянно зрители на непрѣставни кръстосвания на лидеритѣ на нашитѣ партии изъ страната, по най-разнообразни маршрути, съ цѣль да пропагандиратъ исканията на своитѣ партии, а същеврѣменно и да на критикуватъ исканията и дѣлата на своитѣ противници.

Това погледнато отгорѣ е твърдѣ симпатично, защото говори, че партиитѣ, собствено гѣхнитѣ първенци, сѣ вече станали по-активни, каквито трѣбва да бждатъ при всѣко врѣме, ако желаятъ да иматъ съгъстени боеви редове. Но подхвърлено на строга критика това раздвижване ще се убѣдимъ, че симпатичността му е само привидна. Привидна казваме, затова, защото повечето отъ тия първенци, въоръжени съ приговорство и демагогия се стараятъ, на всѣка цѣна, вмѣсто да разбулватъ дѣйствителнитѣ причини за настоящето политическо разгленение, да разгласяятъ само громки фрази, съ каквито лесно може да се даде политически стрѣвъ на наивнитѣ бѣлгарски избирателъ. Всички думатъ: Интереситѣ на отечеството изискавха това или онова; Ний всѣкога сме се грижили за доброто на народа; Нашето желание е било винаги да направимъ цвѣтуща нашата татковина; Всички други сѣ служили не на народа, а на своитѣ користни цѣли и пр. и пр. — Хвалби и обвинения едни прѣвъ други повнушителни, а въ края на крайщата, като направимъ едно подпълно сравнение — „всички

чки отъ едно поле ягоди“. — Това почти за всички управлявали до сега партии.

Излиза, значи, че истински народни избраници рѣдко сѣ водили съдобнитѣ на страната, а това сѣ вършили повечето пжти дворицитѣ. Отъ тукъ и политическата поквара въ страната.

Днешниятъ политически моментъ е важенъ по много причини, а най-главно за това, че имаме условия при които народа сравнително ще може по-свободно да изкаже волята си — да упражни гласътъ си. Ето защо гражданството нека промисли добръ кому трѣбва да даде гласътъ си въ прѣдстоящитѣ избори. Нашето мѣние по случаятъ е: Да избираме хора, които се ползватъ съ *прядъчно име и гражданска доблеть*.

Не частното благо, а общественото трѣбва да имаме прѣдъ видъ въ общественитѣ борби.

Прочие, повече внимание!

Шанговщинитѣ на г. Забунова.

Твърдѣ отдавна ми е позната нравствената физиономия на тоя господинъ и затова азъ още въ първия си отговоръ отбѣлжахъ нежеланието си да влизамъ въ *шанговщина*. Още тогава азъ казахъ, че само почетното мѣсто, което той заема и любовта ми къмъ третирания въпросъ ме принуждаватъ да приема хвърлената ми, по единъ безобразенъ дивъ начинъ, ржавица. Слѣдъ това, разбира се, вече въпросътъ, дали противника ми заслужа тая честь, става невъзможенъ. Може да съборка човѣкъ да приеме ржавицата и отъ най-големия подлецъ на свѣта — нищо слѣдъ това не може да извини отстъпленіето му — всѣкога въ такъвъ случай той се счита побѣденъ. Така е било по правилата на срѣдновековнитѣ дуели — така си остава и сега по правилата на съврѣменнитѣ „словесни“ дуели. И тѣй, *принуденъ* съмъ отново да взема перото, за да отбия още едно злобно нападение.

Ще отбѣлжа обаче, че нѣмамъ намѣрение да влизамъ въ принципиално разглеждане на засѣгнатия и окарекатуренъ отъ моя опонентъ въпросъ за общото и професионало образование — това ще сторя другъ пжтъ и то вече безъ да се интересувамъ отъ „скромната личностъ“. Тоя пжтъ ще се задоволя съ твърдѣ леката задача да съпоставя казаното отъ мене и него, и полученото да изложя подъ джтитѣ на единъ прожекторъ. Въ освѣтлената картина, всячки които сѣ се интересували отъ нашата полемика, ще видятъ оразена г. Забуновата нравствена физиономия и ще и се полюбуватъ.

— „Азъ, казва той, разгледахъ въпроса *много обективно* и който е чель моята статия по-рамо, вървамъ да не ми отказва това. Но г. Вълевъ, като ми отговаря, туря въпроса на чисто лична почва. Той почва и свършва съ цесуване по моята скромна личностъ“ Горкия! невиненъ като агънце, а пжкъ азъ

съмъ взелъ да го „ругая“ и защо?! Но, да видимъ дали е така! Г-нъ Забуновъ още въ началото на първата си статия, съ която откри полемиката реди слѣднитѣ „много обективни“ бисери на неговата мисль: „г-нъ Кертевъ съ едно *не особено красноречие* е исгалъ да, докаже че Плевенъ трѣбва да има двѣ гимназии . . .“ 2) „Този братъ билъ подпомогнатъ *отъ другъ още по-горъщъ доброжелателъ* на просвѣтителното дѣло „Г. Вълевъ“; 3) „Азъ ще се помжча да докажа, че *тия братя хбертъ нѣматъ отъ третирания въпросъ и че тѣ газятъ изъ лука*“; 4) . . . „принуденъ съмъ и сега да пиша, защото истината е, че у насъ *има глухи хора, на които тѣиани трѣбва да биятъ,* за да чуятъ и разбератъ тази дебела* (по-право дебелашка б. м.) истина“). Всичко това, г. Забуновъ прави статията Ви гѣй обективна, че Шанговъ би Ви позавидялъ.

Въ отгоръ на тая му статия, азъ съ единъ езикъ, достоенъ за всѣки нежаслужено оскърбенъ човѣкъ, разгледахъ неговата, изпълнена съ дивотии статия. Сега твърдѣ много скърбя за гдѣто му сторихъ тая честь. Въ отговорътъ си азъ казахъ: 1) че той лже, като казва, че не е ималъ по-нова статистика, отъ оная, която ни излагаше (по това той замълчава — значи признава го); 2) разгледахъ тая му статистика (избрана измежду 20, които сѣ лежали въ тоя моментъ на масата му) и доказахъ, че и тя говори противъ него 3) съ *сравнителни*, а не съмковски статистики за Австрия, Италия и Швейцария (страна, които по природнитѣ си условия сѣ като Бѣлгария) му доказахъ, че Бѣлгария по количеството на срѣднитѣ си и висши училища заема въ Европа мѣстото на американската Патагония; 4) че е прѣстѣпно, единъ училищенъ директоръ, въ унисонъ съ любителитѣ на гѣмнината да твърди, че Бѣлгария вече страдала отъ ученъ пролетариятъ и най-сѣнѣ, азъ го поканихъ, вмѣсто тукъ и въ „Землед. Знаме“, да излъзе съ една научно обосновава сказка тамъ дѣто говорихме и ние съ г. Кертева. Тамъ ще се разберемъ по-лесно“ завършвахъ азъ. Гдѣ сѣ тука цесунитѣ? Или за такива той смѣта нѣколкото иронични изрази. Но тѣ се явяваха, като прѣма послѣдица на неговитѣ дивотии и тѣй не може процетира добросъвѣстно нито една отъ моитѣ „цесуни“, която да не е неразривно свързана съ нѣкоя чегова дивотия. Но шанговския начинъ на цитуване е използванъ отъ г. Забунова така добръ, че дори азъ, когато прочетохъ отговора му, за минутка бѣхъ готовъ да се възмуцавамъ отъ себе си. Отъ по нѣколко мѣста изъ моята статия, той заема по нѣколко думи, размѣсва ги съ свои и въ резултатъ се получава такава нѣщо — каквото му трѣбва. Той пропуска по няколко думи изъ моитѣ фрази, съ което тѣ губятъ своитѣ смисль — и пакъ има смѣлостта да ги поставя въ кавички. Всеки ученикъ отъ IV класъ може да му каже,

*) Курсива на всѣкадѣ мой

че изъ поставенитѣ въ кавички думи не бива да се изхвърля нито буква.

Ами какво да кажемъ за г. Забуновта логика?! На моитѣ иронии, съ които азъ *искаахъ да кажа*, че тоя, койго излиза да ни казва, че сме газили изъ лука не е нищо повече отъ единъ кръчмарски герой и селски митингаджия, той се задоволява да отговори, че и земята на която живѣемъ била грѣшна. Нѣма какво да се възрази на тоя отговоръ. „Но въ отговора на г. Вълевъ, продължава той, има нѣщо по-отвратително. *Като му се ще да се присламчи по близо до управляющитѣ*, защото — не олуръ, не олмасъ, а тази му тенденция се чеге връждъ *между редоветѣ* въ отговора му“, той се провиква: „100 драгиевци и забуновци да се изпрѣчатъ съ своя земеделѣски оайракъ по пѣтя на културното развитие . . .“ Тукъ той прѣкъсва моитѣ думи и понеже за него „културно развитие“, „управляюща партия“ „присламчване“ и „чупене грѣбнакъ“ сж идентични понятия, той завършва мисълта ми съ мисълъ, която само изъ неговата глава може да излѣзе. Нещастникъ! ненамѣрилъ у какво да се залови отъ написаното, той захваща да чете „между редоветѣ“ и ни въ клинъ ни въ ржавъ, изкарва, че азъ искамъ да печеля гласове на днешното правителство, съ коего имамъ толкова връзки, колкото и съ падналото.

Глупий човече! Не мислишъ ли, че има хора да помнятъ нѣщо отъ честитѣ ни спорове прѣвъ 2 мѣсечното ни неволно другаруване прѣди 2 години, въ които азъ вече така здраво заслѣпвахъ своето политическо вѣрую; че ти, като всеки валчестъ партизанинъ, често грѣбаше да се съгласявашъ съ него; нѣщо повече, — да го обявявашъ и за свое. Но, ако единъ Т. Табаковъ може по срѣдъ *бѣлѣ хонѣ, въ една цѣлно кафеа* да излѣзе, че азъ, съмъ го обсиравалъ съ умолителни писма*), догдѣто да става плѣвенски учителъ (това е говорено прѣди по-вече отъ 1 година.) а сега не съмъ щѣлъ и да го поздравявамъ, то защо неговия „братъ во христѣ“ да не измудри тая мерзостъ.

Та и какво ли мога да очаквамъ отъ властующитѣ?! Да ме направятъ директоръ ли? Това не може да бѣде идеалъ за единъ класенъ учителъ, защото за нашитѣ директори нѣма нито баснословни заплати, нито държавни файтони, които да ги причакватъ реловно до 2 часа срѣдъ полунощъ по питейнитѣ заведения. За директорско мѣсто въ училища подвѣдомствени на народопросвѣтното министерство никога никой не е ламтѣлъ.

Намѣрилъ да се залови и у една моя звѣздичка поставена, за да посочи бѣлѣжката, съ която казвамъ на такива като него, които не сж учили IV класъ, кой и какъвъ е билъ тоя Клеонъ, съ когото го сравнихъ. И това споредъ г. Забунова съмъ направилъ, за да не ме мислятъ хората за простъ. А непосредствено слѣдъ него продължава слѣдния пассажъ: „Съ други думи това ще рече: Ей вие тамъ, които управлявате и пр.“ — Шанговъ може да се възхити отъ тая логика. По сжщия начинъ, г. Забуновъ въ цѣли 2 колони (се защитава (горкия! неподозира, че още една такава защита и той ще стане незащитимъ) и слѣдъ това прѣминава на въпроса, когото разглежда по единъ начинъ свойственъ може би само нему.

Започва съ заявлението, че нѣма да отговаря на г. Вълевъ, а на вълевци, каквито Богъ доста е наспорилъ въ България, защото почнато отъ всички министри на просвѣтата въ България и свършено съ последния гимназиаленъ слуга, „се сжщото ще четете, се

сжщото ще чуете“. А това спорѣдъ високо-образования г. Забуновъ е едва ли не прѣстѣпно въ страната „чийто земя ражда ябълката“ (бре!?) Дали вълевци въ случая грѣшатъ или забуновци, това ще видимъ другъ ужъ и при малко по-друга обстановка. Сега азъ свалямъ шапка прѣдъ великитѣ г. Забунови авторитети въ образователното дѣло, като Германския императоръ (по голѣмъ щѣние да бѣде ефекта, ако не бѣхте изпуснали началото на титлата му Негово Импер. Величество), Г-нъ Ив. Ев. Гешевъ, професоръ Боевъ, та най-сетнѣ и покойния Георги Кжрджиевъ и ги отминавамъ. Та и какво може да се каже противъ тѣхъ! Единия господарува „по божия милостъ и народна воля“ надъ 60 милиона Германци; другия има толкова умъ, че можа да наслѣди и управлява евлогиевитѣ милиони, третия е генадиевски директоръ на Народната банка, а последниятъ апостоловски професоръ. Все хора на свѣтлината.

(Слѣдва)

К Вълевъ

*) Като студентъ, азъ дѣйствително размѣнихъ нѣколко писма, но не съ Т. Табаковъ, съ когото и сега не се познавамъ, а съ Плѣв. кметъ. Съ тѣхъ азъ искаахъ и получихъ отъ Плѣв. община нѣкой сведѣния, които ми грѣбнаха за една научна работа

Двъ агитационни рѣчи.

На 20 м. м. въ недѣля, прѣдъ обѣдъ, въ сална на Д-во „Съгласие“ по покана отъ бюрото на тукашната огромна Либерална партия (не се знае кое именно бюро отъ тритѣхъ въ градътъ ни) нѣкой отъ лидеритѣ на *сжщото политическо събитие* политически рѣчи. Първата рѣчь на Либералната партия, г. В. Радославовъ, на когото баналната политическа рѣчь, въ по-голѣмата си частъ, бѣ една венѣлна и тенденционна лекция върху правата и длъжноститѣ на гражданина. Той старателно избѣгваше да зачекне поне нѣкоя точка отъ програмата на неговата партия.

Втори — говори г. П. Пешевъ, койго държа една по-скоро оправдателна рѣчь за сторенитѣ по-рано грѣхове отъ тѣхвата партия, като за това си послужи и съ цитати изъ священото писание.

Трети говори нѣкой си Хр. Поповъ, който съ разни брѣтвежи мъчеше се да убеди слушателитѣ, че демократическата партия при всичко, че е вече три мѣсеца на власть, но не е могла да приложи рѣшенията на нейния трети конгресъ.

Въобщо общото впечатление отъ рѣчитѣ на поменатитѣ оратори, безъ да прѣувеличаваме, бѣ тѣжно, печално, тѣй каквото е положението на тази „огромна партия“ въ цѣлата ни страна.

Ние нѣмаше да повѣрваме, ако не бѣхме чули съ ушитѣ си, че едни хора съ претенции за държавни мъже, като: Радославова и Пешева, ще могатъ да останатъ толкова назадъ и да излизатъ прѣдъ гражданитѣ съ едни крайно банални политически рѣчи.

Кой каквото ще да казва, но гражданството у насъ, (до една значителна степенъ възмъжа и ве да долава и прѣцѣнява, кой какво му приказва и кой какъ му обеснява политическитѣ работи у насъ. За това именно по-съзнателно гражданство, въпроснитѣ рѣчи не бѣха никакъ пригодени, защото затъ, самитѣ оратори, поради голѣмитѣ грѣхове на партията имъ, които тѣ отчасти и признаха,

не имъ допушаха да се просгиратъ по вече, да заговорятъ съ открито чело и развиятъ вѣткой „принципи“ и „начала“ на тѣхната партия (за койго г. Радославовъ тѣй често помѣнувание въ своята рѣчь).

Правяше тѣй сжщо странно впечатление, че рѣчитѣ на радославиститѣ бѣха насочени изключително върху управляющата сега демократическа партия. Тѣ отиваха до крайности, като изнасилваха и най-дрѣбнитѣ случки само и само да „дѣ докажатъ“ прѣдъ Плѣвенскитѣ граждани, че тя, (демократическата партия) била излѣгата княза съ своята добра програма, за да ѝ даде властьта чрѣвъ която тя, впоследствие, управлявала много по-грозно отъ всички до сега партии, чугъ ли не била и по-грозна отъ стамболовщината. Както и да е, но това е много казано за сега. Ораторитѣ не обѣиха ни дума за грозното и разсипническо управление на тѣхнитѣ първи братовчеди — Стамболитѣ, като намираха, че единичното зло у насъ било демократическата партия.

Отъ гдѣ такова озлобление и нахвърляние върху демократическата партия, отъ страна на радославиститѣ би се запиталъ всекой?! Лѣсно обяснимо е, като се има прѣдвидъ, че демократитѣ дадоха подъ сждъ бившитѣ министри въ радославовия кабинетъ, които бѣха и осждени отъ държавния сждъ. Тази именно присжда имъ тежи на вратоветѣ и за нея тѣ горкитѣ искаха да отмѣстятъ и влословитѣ.

Нищо чудно. Макаръ и прѣстѣпникъ, ако искашъ да се реабилитирашъ, говори за чужди прѣстѣпления! . . .

На 24 априлъ градътъ ни биде посѣтенъ отъ Г. Г. министритѣ Малиновъ и Салабашевъ. Посрѣщаната бѣха на гарата отъ множество граждани и селяни отъ всички краища на окръга. На гарата г-нъ Д-ръ Наконъ, адвокатъ въ градътъ ни, ги посрѣщна съ кратка, но твърдѣ значителна рѣчь, съ която се яви като тълкувателъ на желанията и надеждитѣ народни спрямо сегашното правителство, дошло на власть слѣдъ единъ разсипнически режимъ. На тая рѣчь министеръ Малиновъ отговори съ благодарности и увѣрение, какво правителството ще стори всичко за благо народно, стига народа да даде подкрѣпата си въ прѣдстоящитѣ избори, за да се стабилизира правителството и почне дѣйността си въ това отношение. Слѣдъ едно продължително „ура“ г. г. министритѣ и посрѣщачитѣ имъ се отправиха за градътъ: на файтони и каруци (58), и пѣша.

Слѣдъ обѣдъ г. г. министритѣ държаха своитѣ политически рѣчи въ салона на читалище „Съгласие“. Салона бѣ прѣпълненъ отъ слушатели. Нѣкой слушатели по нѣмание мѣсто бѣха принудени да се върнатъ. — Отъ отдавна въ градътъ ни не е ставало такава многолюдно събрание — по-вече отъ 2,000 души.

Съ своята рѣчь г-нъ Малиновъ първомъ направи бѣгла разлика мѣжду другитѣ дѣсни партии и демократическата. Говори за прѣстѣпленията имъ въобщо, като заяви, че народа желаелъ да види и дѣлата на демократическата партия, която е имала грѣшки, но не и прѣстѣпления, когато е управлявала. Заяви, че ако тѣ добиятъ на 25 май народното довѣрие ще направятъ всичко за да се каже: че въ страната има закони и че тѣ се почитатъ; че трѣбва да се служи на народа, а не да се граби народната кисия. Удобри критиката на радикали и социалисти като идейна, но не и тая на стамболовисти, радослависти, народняци и др., въ който джа

партизанщина, често пкти много долна. Намира, че народът казва: „отъ когото и да се тика напръдка на страната ще го подкръпиме“. — Викътъ отъ столчатитѣ клубове, каза той не е всятъ народенъ. („Върно! . . .“, процѣни залата). Говори за свободата на словото. — Всичко каза той, е плъзнало да говори, да агитира свободно безъ разлика на убждение, когато при други правителства това не е тъй било. Уирѣкна Радославовъ, за гдѣто е седял въ градътъ ни правителството, че пращало звука нѣколко ревизьори за общината. — „Да, но само съ ревизии и съдъ ний разтуряме общинитѣ, но не и съ министер. заповѣдъ, като него“. Говори за фондоветѣ безотчетни въ стамболовистко, радославово и народняшко врѣме и за пктитѣ на министритѣ съ бѣлѣжка, че тѣ сж нужни, но не да се злоупотребува съ тѣхъ, като се прѣдвиждатъ въ грамадни размѣри. За пктитѣ — че тѣ се вземали, както що се взематъ и отъ други чиновници. Заяви, че за първи пктъ въ Плъвенъ говори за нѣкои и други бивши министри, понеже билъ прѣдизвиканъ отъ едно обявление, издадено отъ Плъв. град. кметъ, Т. Табакова, съ което той канѣше гражданитѣ отъ общината да се явятъ да чуятъ, които, разбира се, не сж узнали, правителствената декларация, а сжщо и да чуятъ какъ законно се разтуряли общинитѣ, какъ се законно произвеждатъ избори съ полицейски стражари и др. Това обявление се прочете на събранието отъ г-нъ Малинова съ нуждната критика, завършена съ слѣднитѣ думи: — „Г-да имайте уважение къмъ българскитѣ народъ! — Той знае какви общини сж разтурени. Всички чрѣзъ съдъ и оставки. Кметъ да дава подеждно обявление, ако бѣше демократъ въ стамболовско управление, щѣше да бѣде съ строшява глава до сега. Но ний ще оставимъ гражданството да осѣди Табакова. И това се върши отъ единъ човѣкъ отстраненъ вече отъ съда за прахосничество на обществена пара . . .“ — И наистина, ако има съзнателно гражданство въ градътъ ни Табакову до сега трѣбваше да отпрати нрѣврѣнието си, а особено слѣдъ това обявление, съ което той се подигра по най-партизански начинъ съ поста — кметъ на градътъ. Напротивъ ний виждаме все още да се радва на поздрави отъ много граждани. Да не би това да бѣде само доклѣ е на кметското кресло?

За цанковиститѣ каза, че били сърдити на демократитѣ за гдѣто не взеха наедно властѣта. Говори по коалицията съ тѣхъ.

Като говори за патитѣ въобще — на лѣво и дѣсно, каза, че демократитѣ ще бждатъ ни въ лѣво, ни въ дѣсно, а посрѣдата. Заяви, че тѣ ще се вслушатъ и въ лѣво и въ дѣсно, защото и отъ едната и отъ другата страна могатъ да се добиятъ и добри съвѣти. Тѣ ще работятъ за законно хармониране на интереситѣ на общественитѣ слоеве. За прѣмиряване на отношенията ще бждатъ надъ всички. Ще управляватъ, както сж управлявали и по рано — както иска народа. За земеделѣческото движение по настоящемъ се искава, както що сж се изказали и радикалитѣ и социалиститѣ — осѣдително. Той е за земедел. сдружаване на икономична база, но не и на полегична. Не удобрява сдружаването на земеделѣцитѣ противъ гражданитѣ, както се води сега. Той е за класовото сътрудничество. Тѣ — демократитѣ — искатъ да направятъ 2—3 крачки напръдъ въ живота на държавата, че слѣдъ тѣхъ да могатъ други по радикални да сторятъ 3—4 и т. н. все понапръдъ и напръдъ. Заяви, че се радватъ

като виждатъ тѣхнитѣ противници свободно да ги критикуватъ, като български министри. — „Като правителство единички ний излѣвохме да кажемъ какво ще правимъ“. Напосни, че народа знае другитѣ, освенъ радикали и социалисти, какво сж вършили катъ правителство, така, че той ще съумѣе да прицѣни полит. моментъ. Намира, че за да се урегулира живота въ страната е нужно да се подобри поминѣка народенъ.

— „Дошелъ е новъ день, да се трѣгне въ новъ пктъ. Не за подкрѣпа на правителството, но за новъ политически обратъ за процвѣтяването на демокрацията въ широката смисълъ на думата искаме вашитѣ вотъ. Да живѣе демокрацията! „ — бѣха слѣднитѣ думи на г-нъ Малинова, които се изпратиха съ френегично „ура“.

Слѣдъ него говори г-нъ Салабашевъ по финансовото положение на страната. Заяви: че ще махнатъ а циза на ракиитѣ и замѣнятъ съ данѣкъ върху лозята и овоцитѣ градини; че ще унищожатъ монопола върху солта; че кибрита ще се само подобри, защото е заложенъ за 10 години. Говори, че данѣцитѣ ще се нареждатъ споредъ желанието на народа, ще се введе подходящитѣ данѣкъ.

Единъ селянинъ запита по тютюна. Огговори му се, че не може да се отмѣни на скоро нищо, защото приходитѣ отъ него биле заложенѣ за много години.

Говори за фиктивнитѣ излишѣци по бюджета на Паякова. По разнитѣ игри съ числата въ тоя бюджетъ. На край каза: „Най-добрѣ ще стори Паяковъ съ тоя бюджетъ да се скрие въ нѣкое мухлясало каче и да не излиза отъ него за дълго врѣме!“ — „Върно“ и „ура“ изпратиха министритѣ. Слѣдъ това министритѣ и сжпартизанитѣ имъ се отдѣлиха на явтимна срѣща въ локала на К. Лазаровъ. Отъ тукъ, къмъ 4 часа министритѣ, придружавани отъ значително число хора, заминаха за гарата.

ХРОНИКА

Отъ идущиятъ брой на вѣстника си ще почнемъ да даваме извадки отъ акта за ревизията на Плъвенската градска община, за да се види, че писаното по-рано по тая ревизия не е било само инсинуация.

По пктната повинность. Съ постановление отъ министерскитѣ съвѣтъ, е продълженъ срока за изплащане доброволно държавната и общинска пктна повинность, който бѣ до 1 май, за до 1 юний т. г. Слѣдъ тая дата тя ще бжде събирана както чрѣдъвижда закона: съ глоба и по екзекутивенъ начинъ.

Украшението на градътъ ни — банята — вече остана само такава. Градскитѣ барабанчикъ два дни прѣди Великденъ съобщи, че тя ще бжде затворена само за 10 дни, понеже били станали малки поврѣди, обаче тѣзи 10 дни се удвоиха до сега и тя все още е затворена.

Г-нъ Табаковъ, кмета ни, бѣ проглушилъ свѣта съ направата на тая баня, а сега, когато не работи се е умѣлчалъ като чучулига при буря и се спотайва. Но нали се *освѣти банята и ѝ се ѝи вече кръмата*, хемъ да работи, хемъ не! — все едно — нали идатъ други управници нека се грижатъ . . .

Въ изборѣтъ за общински съвѣтници въ с. Махлата (Плъвенско) е спечелила листата на демократитѣ, въ която имало и 2 цанковисти и единъ народнякъ.

Изборѣтъ станалъ при пълна тишина и редъ.

Стамболовскитѣ лидери: Генадиевъ, Гулевъ, Паяковъ и др. прѣди нѣколко дни сж биле освиркани въ Варна. Освиркването се разразило дори въ хвърляне камане върху тѣхъ. Обясними сж причинитѣ за освиркването и хвърлянето камане върху бивши министри, но то не е прѣпорѣчително, особено послѣдното, като срѣдство за порицание. Ний мислимъ, че е вече врѣме да се освободимъ отъ тоя начинъ за порицание — нека оставимъ словото, печата да вършатъ това, а не тѣлпата съ изгупления. Ако нѣкой е прѣстъпникъ, нека искаме съденето му! Че стамболовиститѣ вършили нѣкога изгупления спрямо държавни мъже, това още не казва, че и надъ тѣхнитѣ високи хора трѣбва да се върши сжщото!

На вниманието на санитарнитѣ влети въ градътъ ни поднасяме факта досѣжно небрѣжното държане на касапскитѣ дюгени, разпрѣснати изъ градътъ. — Минувачитѣ по край много отъ тия дюгени сж принудени да изпитватъ неприятността да залушватъ въздритѣ си отъ миризмата, която излиза отъ тѣхъ, а особено отъ тоя срѣщу Мовзолеятъ. Желетелно е градскитѣ санитарни власти да изискватъ отъ касапитѣ по-голяма чистота — по-често миене подоветѣ на касапскитѣ дюгени, та да може да се избѣгнатъ тия миризми, резултатъ отъ гниенето на кръвъ и др. месени опади.

Дружественна благодарность.

Настоятелството на Плъвен. благотворително просветително д-во „Пробуждане“ поднася благодарностьта си на всички участвуващи въ Литературно музикална вечеринка, която се даде на 15 того.

Сжщо благодарни и на посетителитѣ.

Отъ с. Петерница, Плъвенско ни пишатъ: „Прѣди 3—4 години секциониятъ инженеръ прокара между селски пктъ отъ с. Петърница до с. Бъркачъ, Плъвенско.

С. Петърница е разположено въ единъ долъ, а пктъ надъ селото е изкопанъ на 2—3 метра; прѣстыта е изхвърлена отъ странитѣ и пктъ е станалъ дълбокъ около 5—6 метра. Замно врѣме свѣгътъ изцѣлва тази дълбочина и пктъ става съвсемъ непроходимъ. Той е изработенъ на дължина около 50—60 метра и остава да се работи отъ него още около 100 метра, но и до днесъ стои неподвършенъ. А че нѣмало пктъ да минаватъ, хората, инженеръ не иска и да знае.

Мѣстото, прѣзъ което води пктъ, е стрѣмно (наклонено) и водата отъ цѣлия баиръ (на разстояние повече отъ единъ километръ) се събира и изъ пктъ отива въ с. Петърница и заплашва да сурине кщитѣ на цѣла махла.

На 17 т. м. падна силенъ дъждъ въ околността на с. Петърница и водата отъ въпросния пктъ щѣше да събори една кщца. Какво ще стане при по силни дждове? — ще каже г-нъ окръжниятъ инженеръ. Ако тоя се измѣсти съ 50—60 метра, нѣма да има нужда отъ никакъвъ изкопъ, ще стане полегатъ, водата ще се отича извънъ селото и нѣма да прави никакви пакости. За да стане това, ще трѣбва да нарушатъ спокойствието си г-да инженеритѣ въ Плъвенъ, да се позанимаятъ по обстойно съ направата на тоя между-селски пктъ, за да се прѣдвардятъ интереситѣ на цѣло село“.

Б. Р. Ний мислимъ, че г. г. инженеритѣ поне най-малко трѣбва да гледатъ прѣзъ прѣсти на шосейниятъ въпросъ въобще, защото пктитѣ се правятъ да служатъ на населението, за неговото благо за много години.

Проектираното колективно заявление за прѣмѣстване на градската баня, за което бѣхме съобщили по рано, било изоставено, тъй като г-да инициаторитѣ слѣдъ като сопадирали меродавното мнѣние на нѣкои техници и законоведци, дошли до убѣждението, че тѣхния трудъ до сега отишелъ на халосъ, защото споредъ чл. 60 отъ законътъ за благоустройство, глава V за отъ ещия законъ не могла да се приложи поради нѣмане още на прѣдвидения законенъ специаленъ правилникъ. Въ случая ние не можемъ да не упрѣкнемъ разпективнитѣ началници за гдѣто тѣ и до днесъ нехаятъ за да изработятъ и узаконятъ по надлежния редъ изисквания правилникъ отъ чл. 60 на поменатия законъ, ка о съ това ставатъ причина да бждатъ излагани не само интереситѣ, но и често пѣти наченанията на нѣкои граждани.

Независимо отъ тази прѣчка визиранитѣ инициатори за прѣмѣстването на банята, както се научаваме, биле се помирили и отказали отъ намѣрението си, тъй като започнали да свикватъ на страшния, само за първо време, пушекъ, нѣщо съвършено обикновено за човѣшката натура, което даже всѣки пушачъ на южнъ отъ свой личенъ опитъ знае.

Романски учители въ Плевень.

На 21 того градътъ ни биле посѣтенъ отъ около 90 души романски учители и учители, отъ Телеороманскиятъ окръгъ. Прѣди да дойдатъ въ градътъ, комисия отъ основни и класни учители и учители и хоръ, подъ управата на учителя г-нъ П. Караджиевъ, ги посрѣщаватъ на Сомовитската скаля. Тукъ плѣв. уч. д-ръ, г. Кертевъ и роман., г-нъ Протопопеско развѣвиха рѣчи. Къмъ 12 ч. гоститѣ бѣха на Плевенската гара, гдѣто бидоха посрѣщани отъ П.-Кмета Т. Цвѣтковъ, отъ името на градътъ, съ кратка привѣтствена рѣчь. На която се отговори отъ г-нъ Протопопеско съ благодарностъ. Отъ гарата гоститѣ се отправиха съ файтони за градътъ, който бѣ обиченъ съ романски и български народни знамена. Въ градската градина имъ се даде обѣдна закуска. Подиръ обѣдъ бидоха разведени до Мавзолеята, Къщата-музей, Избата и Скобеловиятъ паркъ. Въ избата имъ се даде малка закуска и по нѣколко чаши избинско вино. Тука има нѣколко тоста: отъ директора на лозарското училище, г-нъ Забуновъ, отъ ромънския инспекторъ, г-нъ Протопопеско, отъ п. кмета Т. Цвѣтковъ и единъ ромънски учител. Вечерта се даде банкетъ отъ 170 куверти. Присѣствуваха и много отъ учителството и нѣкои шефове на учрежденията тукъ. Доиде реда на тостоветѣ. Първъ говори главния инспекторъ при нашето Министр. на Просвѣтата, г-нъ Юр. Поиз Георгиевъ.

Г-нъ Георгиевъ поздрави гоститѣ съ „Добрѣ дошли“ отъ името на Министра на Просвѣтата и съ единъ дълга, обстойна исторична рѣчь изтъкна, че българи и ромънци много пѣти въ кратични за държавнитѣ имъ моменти сж си помагали. Завърши рѣчьта си съ наздравница и благопожелание. На тоя тостъ отговори съ такъвъ г-нъ Протопопеско. Държаха гостове, г-нъ Кертевъ, г-нъ Сафгурумъевски (директоръ), г-нъ Д-ръ Друмевъ, г-нъ Поцковникъ Хаджиевъ. Народнитѣ химни и „ура“ биваха корони на тия тостове. На край има народни хора: българско и ромънско. На 22 того нашитѣ гости посѣтиха ромънската капела въ с. Гривица — славата на ромънитѣ. Тукъ има рѣчи отъ ромънския инспекторъ и единъ ромънски учител. Поднесоха ромънитѣ единъ разкошенъ вѣнецъ, а Плевенскитѣ учители единъ скромненъ такъвъ,

ВАЖНО ЗА Г-ДА ЛОЗАРИТЪ.

Желаете ли да си осигурите изобилна и здрава реколта грозде?
тогава прѣскайте си лозята изключително само съ:

„САЛАМУРАТА FLORICA“

САЛАМУРАТА FLORICA

САЛАМУРАТА FLORICA

е единственото сигурно сръдство противъ Мавата (Peronospora) на лозята, както и противъ всички паразитни болѣсти, като Blak-Rot, Oidium и пр.

Не гори лозята и е всѣкога точно дозирана. Не съдържа никакви киселини, нито варъ (приемаме всѣкакви анализи).

Саламурата Florica тъй като се разтваря моментално, улеснява прѣскането, поради което се печели много време; тя съвѣмъ не запушва прѣскалката. Саламурата Florica употребена на млади растения, както и на крѣхкитѣ лози, на които листята сж извънредно нѣжни дава блѣскави резултати; никакъ не гори листетѣ; а освѣтъ, че унищожаватъ маната, чрѣзъ веществата която съдържа, тя храни лозята, като я прави буйно да расте. Саламурата Florica е единствения економически практически препаратъ, който е въведенъ въ Ромъния отъ малки и голѣми лозари.

Увѣряваме г. г. лозаритѣ, че слѣдъ употребленето на това прѣвъзходно сръдство, ще останатъ напълно доволни.

Прѣпоръчаме и прѣвъзходната ни

„ПРѢСКАЛКА FLORICA“

устѣвършенствуванъ моделъ

отъ която могатъ да се вадятъ всички части, за да се чисти и поправя. Тая прѣскалка е истинско чудо по своето устройство, здравина и функциониране. Проспекти и цѣноразписи се пращатъ и франко при поискване.

„FABRICA FLORICA“ — GRAIOVA (Roumanie).

Прѣдставителъ за Плевенски окръгъ и складъ,

Н. Хр. Хасекиевъ — Плевень.

Намара се и за продажъ и при Тихоловъ & Брабевски, Плевень.

отъ естествени цвѣта. Като запущаха гоститѣ капелата при пѣтнитѣ врати на посѣдната, учителката въ селото, г-жа Дркова, държа привѣтствена рѣчь, на която отговори г-нъ Протопопеско. Отъ тукъ отидоха въ с. Пордимъ, гдѣто посѣтиха къщитѣ музей — ромънската и руската. Тукъ имъ се даде скромненъ обѣдъ. Подиръ обѣдъ народно хоро. Отъ тукъ за Плевень и отъ тамъ, слѣдъ малка почивка отпалуваха за Сомовитъ.

На сомовитската скаля прощали и благодарствени рѣчи. Раздѣлата стана при звучатѣ на Народнитѣ химни. На закуската и банкета въ Плевень гоститѣ се веселѣха отъ военна музика.

Изобщо посрѣщането и изпращането бѣха твърдѣ радушни — личеше при раздѣлата голѣмо доволство отъ страна на гоститѣ.

Обявления на сѣдеб. пристави

№ 2318

Извѣстявамъ, че отъ 3 май до 3 юни т. г. до 5 часа слѣдъ пладъ ше се пролава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевень слѣдующи недвижикъ имотъ находящи се въгр. Плевень а именно:

$\frac{3}{4}$ Части отъ едно празно мѣсто въ Плевень, VIII кв. цѣлото отъ 2625 кв. метра. Часть отъ коего е взето за улица, при сжсѣди: Яко Б. Иосифъ, Симеонъ Кжтовъ, Влако Стояновъ, Исакъ Грасияви оцѣнено за 500 лева.

Горни имотъ принадлежи на Асенъ Д. Даскаловъ отъ гр. Плевень, не е заложенъ продава се по възисканието на Т. Цвѣтанова отъ Плевень за 612 л. лихвитѣ и разносикѣ по изпълнителния листъ № 173 издаденъ отъ II Плевенский Мировой Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната цѣна. Разглежанието книгата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ни.

гр. Плевень, 29/IV 1908 год.

Дѣло № 319/908 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: Хр. Ив. Къччевъ.

№ 2166

Подписаний Сѣдебенъ Приставъ при Плевенский Окр. Сѣдъ на I участкѣ на основание изпълнителний листъ № 11383 отъ 18/XII 1906 г. издаденъ отъ Видине. Окр. Сѣдъ въ полза на Ив. М. Скакалечковъ, изъ гр. Видинъ сръщу Марко Карабелевъ отъ гр. Плевень, за искъ 1448л. заедно съ лихвитѣ имъ по 10% годишно отъ 15/IV 1905г. до исплащането и 135 л. 40 ст. сѣдебни и по водение на дѣлото разноси. Съ настоящето си обявявамъ, че на трѣти Май 1908 год. отъ 9 часа сутринтъта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си въ гр. Плевень слѣдующите длъжникови движими имоти, а именно: 4. безимени Авций отъ вътрешни заемъ 50% на гр. Пловдивъ подъ №№-41592, 41589, 41588, 41587. всека една съ по 19. купони послѣдни номеръ №4. който ще се плати на 10 Юний 1908 год. всѣка една по номиналната и стойностъ 500 лев. златни

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна. Които Г. г. желаятъ да купятъ горнитѣ акции могатъ да се явяватъ на мѣсто-продаванетоъ да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣгледатъ всичкитѣ книжа относящи се по продажта.

гр. Плевень 21/IV 1908 год.

Дѣло № 841/907 год.

I Сѣдеб. Приставъ: Хр. Ив. Къччевъ

Печатница „Надежда“ — Плевень